

Alvão das Várzeas, 23 november 2008

Beste allen,

Begin oktober startte Josephine de studie 'Portugees voor buitenlanders' aan de universiteit van Coimbra. Een maand later reisde Hans naar Libanon op verzoek van de Arab Image Foundation. Ondertussen maken we de quinta winterklaar en druppelen de eerste boekingen voor 2009 binnen.

Twintig uur per week taal, grammatica, uitspraak en conversatie. Daarbovenop huiswerk, medestudenten uit het Verre Oosten en Oost-Europa voor wie Portugees de enige gemeenschappelijke taal is en een kamergenote die nauwelijks Engels spreekt. Ziedaar de ingrediënten voor een pittige taal- en cultuurmix. Gemiddeld overnacht ik 4x per week in mijn gehuurde appartementje en beklim ik 's morgens de eindeloze trappen naar de boven de stad uittorende universiteit. Het is de oudste van Europa en ik vind het een kick om er nu zo vaak te vertoeven. De studenten, sommigen piepjong en anderen, zoals ik, van middelbare leeftijd, zitten lekker ouderwets achter elkaar op schoolbankjes, houden hun jas altijd aan omdat verwarming ontbreekt, eten tussen de middag warm in één van de vele goedkope 'cantinas' rondom de universiteit en wachten gelaten op de komst van de professora, die steevast te laat begint en te vroeg ophoudt. Maar wie had ooit gedacht dat ik nog eens een Portugees kindergedicht zou declameren voor een stel nieuwe vriendinnen?

Ook Hans krijgt ondertussen de taal steeds meer onder de knie. Hij volgde een cursus HACCP (Hazard Analysis Critical Control Points) bij het bevriende hotel-restaurant Quinta da Geia. Hoewel wij geen restaurant hebben, is een certificaat op het gebied van voedselveiligheid altijd handig als het eens op een eventuele controle van de appartementen en de buitenkeuken aankomt. Hij bezocht tevens een voorlichtingsavond over subsidiemogelijkheden voor het behoud en herstel van erfgoed, zoals de molens op onze grond, de door de overstroming verwoeste muur en de aanleg van een rivierstrand. Naar Hans' toelichting in "zijn" Portugees werd aandachtig geluisterd. Tijdens een andere avond over historisch erfgoed in het nabijgelegen Bobadela, dat in de Romeinse tijd een druk kruispunt vormde, ontmoetten we de oude Portugese eigenaar van onze quinta. De voormalige huisarts en heemkundige Francisco Antunes beloofde ons zijn foto's en ander historisch materiaal binnenkort te laten zien. Onze interesse in al deze zaken vergemakkelijkt de communicatie aanzienlijk en ook al verstaan we nog lang niet alles: de intentie telt!

Hans werd enige tijd geleden benaderd door de directeur van de [Arab Image Foundation](#), die hij al zo'n vijftien jaar kent. De stichting ontfermt zich over fotoarchieven uit het Midden-Oosten en de Arabische wereld. Men wilde zijn advies over praktische en beleidsmatige zaken. Hij reisde af naar Beiroet en werd met open armen ontvangen. Onmiddellijk werd hij tot vaste adviseur en gastbestuurslid benoemd. Naar verwachting zal hij er vaker verblijven om het FAI met raad en daad bij te staan. Vanzelfsprekend deed het hem goed dat hij weer mensen in zijn deskundigheid kon laten delen. Hij genoot van de heerlijke keuken en bracht wat bescheiden verdiensten mee terug, die in deze economisch zwakke tijden goed van pas komen.

Terwijl ik in Coimbra studeer, neemt Hans de quinta onder handen. Samen met een tuinman bewerkte hij de lapjes grond die direct aan ons terras grenzen. Hoge struiken eruit, bodembedekkers erin en door de bank genomen meer lucht en licht. De reusachtige oleanders bij het zwembad en de Japanse kweeperen zijn tot aanvaardbare proporties teruggebracht. De in de verdrukking geraakte magnolia haalt weer opgelucht adem en mijn uit zaadjes opgeteelde stokrozen vormen straks een mooie haag tegen de rotswand bij de patio. De worteldoek en boomschors – met de onmisbare aanhanger opgehaald bij een houtvester – moeten de oplossing vormen in onze strijd tegen de eeuwig vruchtbare natuur, oftewel het welig tierende onkruid. Kortom, alles ligt er voor de winter weer 'proontjes' bij, zoals mijn moeder zou zeggen.

We gaan met Kerst een paar dagen naar Londen. Een Hongaarse medestudente past met haar gezin op onze quinta en de katten. Tijdens oud en nieuw zijn de appartementen als vanouds volgeboekt door Portugezen die er even uit willen. We zien 2009 met hernieuwd elan tegemoet en wensen jullie allemaal het allerbeste.